

Čís. 8242.

Pokud vyhovuje notářský spis o pachtovní smlouvě ustanovení § 1 čis. 17 ex. ř. a § 3 zákona ze dne 25. července 1871, čis. 75 ř. zák.

(Rozh. ze dne 23. srpna 1928, R II 239/28.)

Na základě vykonatelného notářského spisu povolil soud první stolice exekuci k vydobytí nájemného. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Podle § 7 ex. ř. smí býti exekuce povolena, lze-li z exekučního titulu seznati osobu oprávněného a povinného, předmět, způsob, objem a čas dlužného plnění. Těmto předpokladům vyhovuje předložená nájemní smlouva, zřízená ve formě notářského spisu, až na to, že v ní není udán čas, kdy roční nájemné 10.000 Kč, které pro první rok bylo zapláceno předem a které má býti placeno ročně předem, pro příští leta má býti placeno. Dále jest otázka, je-li předložený notářský spis exekučním titulem. Podle § 1 čis. 17 ex. ř. jest exekučním titulem notářský spis, naznačený v § 3 zákona ze dne 25. července 1871, čis. 75 ř. zák., tedy notářský spis, ve kterém 1. jest ustanoveno, kolik činí dluh v penězích nebo v jiných zastupitelných věcech, 2. jest náležitě pojmenován oprávněný, zavázaný, právní důvod, dále věc, která, a čas, kdy se má plniti, 3. žalovaný přivolí, by hned se vykonala exekuce pro uznany dluh. Těmto požadavkům notářský spis, který má býti exekučním titulem, nevyhovuje. Obsahuje sice doložku vykonatelnosti, povinni jako nájemníci dávají v něm souhlas, že nároky pronajímatelky na roční nájemné 10.000 Kč ročně s přísl. mají býti vykonatelné, ale jednak v době zřízení notářského spisu dne 22. února 1927 bylo nájemné za první rok zapláceno a strany se sice dohodly, že nájemné za příští leta — smlouva nájemní sjednána byla na 5 roků — má býti budoucně placeno předem na celý rok, ale písemná smlouva neobsahuje ujednání, kdy nájemné pro příští leta jest splatné, jednak v době zřízení notářského spisu pohledávka pronajímatelky z této nájemní smlouvy vůbec neexistovala, nájemníci pronajímatelce nic nedlužili na nájemném a dluh 10.000 Kč na nájemném v notářském spise neuznali. Konečně z nájemní smlouvy zřízené ve formě notářského spisu, vzešly nároky a závazky pro obě strany, závazek nájemníků na placení nájemného podmíněn byl vzájemným plněním pronajímatelky, tak že při zřízení notářského spisu nebylo ani jisto, že dluh vznikne, neboť při neplnění pronajímatelkou nebyli povinni plniti ani nájemníci. Placení 5% úroků z nájemného a docela od 15. března 1927 není v notářském spise vůbec ujednáno. Nešlo o pohledávku podmíněnou nebo časem určenou.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Již rekursní soud správně odůvodnil, že povolení navrhované exekuce nebrání ustanovení § 7 ex. ř., nelze však sdíleti jeho právní názor,

že předložený notářský spis, který má býti podle § 1 čís. 17 ex. řádu exekučním titulem, nevyhovuje právě citovanému ustanovení, protože jednak prý neobsahuje ujednání, kdy má býti nájemné, které má býti budoucně na celý rok splatné, pro příští leta splatné, jednak v době zřízení notářského spisu prý pohledávka pronajímatelčina z nájemní smlouvy vůbec neexistovala, nájemníci pronajímatelce prý ničeho nedlužili na nájemném a v notářském spisu dluh na nájemném 10.000 Kč neuznali, jednak prý z nájemní smlouvy ve formě notářského spisu zřízené vzešlé nároky a závazky druhé strany, závazek nájemníků k placení nájemného podmíněn jest vzájemným plněním pronajímatelčím, takže prý při zřízení notářského spisu ani nebylo jisto, zdali dluh vznikne, ježto, kdyby pronajímatelka neplnila, nebyli by povinni plniti ani nájemníci. Předložený notářský spis vyhovuje úplně ustanovením § 1 čís. 17 ex. ř. a § 3 zákona ze dne 25. července 1871, čís. 75 ř. z. Je v něm ustanoveno, kolik činí dluh na penězích, neboť je v odstavci druhém uvedeno, že »nájemné činí každoročně 10.000 Kč«, že »nájemní smlouva počíná se dnem 15. března 1927 a trvá po dobu pěti let«, je v něm také potvrzeno, že »nájemné« za prvý rok bylo před podpisem řádně a hotově zapláceno, z čehož lze bezpečně a spolehlivě seznati, že nájemné za druhý nájemní rok je splatné dne 15. března 1928. Podle odstavce XVIII. prohlásily strany notářský spis ve příčině nároků pronajímatelčích na roční nájemné po 10.000 Kč s příslušenstvím ve smyslu § 3 zákona ze dne 25. července 1871, čís. 75 ř. zák. ihned vykonatelným, přivolili tedy závazání v řečené listině, by se ihned vykonala exekuce pro uznaný dluh. Poněvadž nájemní — podle doslovu notářského spisu, ve skutečnosti však podle jeho obsahu — pachtovní (§ 1091 obč. zák.) smlouva uzavřena byla na pět po sobě jdoucích let s povinností pachtěří platiti roční pachtovné 10.000 Kč do předu, neprávem usuzuje rekursní soud, že v době sepsání notářského spisu dluh povinné strany vůbec neexistoval a tudíž také nemohl jimi býti uznán. Notářským spisem zavázali se povinni platiti pachtovné po dobu celého pachtu, tedy pachtovné to už existovalo, pouze byla jeho splatnost odsunuta, mělo býti placeno každoročně do předu. Uznali tedy závazání nejen celé pachtovné jako svůj dluh, nýbrž toto celé pachtovné, pokud je splatné, uznali za svou podle § 3 zákona ze dne 25. července 1871, čís. 75 ř. zák. ihned vykonatelnou závaznost. Pokud by dlužníci mínili popírati, že nastaly skutečnosti rozhodné pro dospělost nebo pro vykonatelnost nároku (§ 7 druhý odstavec ex. řádu), mohli by tyto své námitky podle § 36 čís. 1 ex. ř. uplatniti žalobou.

Čís. 8243.

Novela o právu manželském (zákon ze dne 22. května 1919, čís. 320 sb. z. a n.).

Manželce nelze přičítati za vinu na rozvratu, nenásledovala-li manžela do »společné domácnosti«, již měly tvořiti dva hotelové pokoje bez kuchyně.

(Rozh. ze dne 23. srpna 1928, Rv II 693/27.)